

L'estiu en què mor la infantesa

Maria Guasch presenta 'Olor de clor sota la roba', novel·la amb què ha estat triada nou talent FNAC

Maria Guasch ens mostra en la seva segona novel·la un estiu vist amb els ulls d'una nena d'onze anys Foto: PAU MARTÍ MORENO.

La Júlia, la protagonista d'Olor de clor sota la roba, és "filla única, callada i observadora". No sabem si Maria Guasch és filla única; observadora, segur que ho és, llegint com narra; callada no ho sembla, perquè, per presentar la seva obra, improvisa un discurs fluid i argumentat.

Nascuda a Begues el 1983, Maria Guasch va debutar el 2013 amb la novel·la La neu fosa (El Toll), que va començar a escriure com un guió de pel·lícula. Llicenciada en comunicació audiovisual, Guasch documenta i escriu guions per a audiovisuals de museus i exposicions.

Presenta a La Magrana-RBA la novel·la breu Olor de clor sota la roba, en què, segons l'editor Jordi Rourera, "fa una evocació magnífica d'un estiu d'infantesa i transmet molt bé la percepció del món d'una criatura. L'obra està escrita com en veu baixa, sense estridències; feta de materials lleugers, però alhora és densa, amb un llenguatge gens afectat".

Olor de clor sota la roba narra les vivències d'un estiu en una localitat com ara Begues, tot des de la percepció de la Júlia, "que sempre busca la companyia de la Sílvia, la seva cosina adolescent, i del David, un estiuejant de catorze anys que s'està amb la família a casa de la Sílvia. Però la seva cosina i el David tenen un món propi, i la Júlia no sempre hi pot entrar", explica Guasch.

La seva primera intenció era "escriure una novel·la més aviat fosca amb dues parts. En la primera descrivia un estiu plàcid en què té lloc un fet sòrdid i en la segona com ho recorda una noia passats uns anys. Però, per saber què havia passat, vaig voler saber com eren els personatges, crear-los, tot i que després no formés part de l'obra, i mentre anava escrivint se'm va girar la història", confessa.

Aleshores van canviar les intencions: "Em vaig proposar fer interessants per al lector les petites coses que passen a aquesta nena; als onze anys també pots viure sentiments com l'amor, l'odi i fins i tot el desig. La infantesa és molt important, és una època intensa. De fet, és una novel·la sobre l'acabament de la infantesa. A la Júlia no li passa res de terrible, però no viu en absolut en un paradís", afegeix.

Alguns personatges són peculiars. "No volia que fos una novel·la entranyable, per això els personatges secundaris són rars. I, tot i que no volia retratar una època perquè no és una obra generacional, sí que hi ha de fons l'escenari dels primers noranta i el seu lletgisme, en què les nenes volien ser Mama Chicho, a la platja hi havia xeringues, el joves feien la ruta del bakalao...", comenta l'autora.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/780450-lestiu-en-que-mor-la-infantesa.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui